

28. ΑΝΑΒΙΟΥΝΤΕΣ Η ΑΛΙΕΥΣ
ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

Τί πράττειν ἄνηρ διανοεῖται; δελεάσας τὸ ἄγκιστρον ἵσχαδι καὶ τῷ χρυσίῳ καθίσας ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ τειχίου καθῆκεν εἰς τὴν πόλιν. τί ταῦτα, ὡς Παρρησιάδη, ποιεῖς; ἢ που τοὺς λίθους ἀλιεύσειν διέγνωκας ἐκ τοῦ Πελασγικοῦ;

ΠΑΡΡΗΣΙΑΔΗΣ

- 5 Σιώπησον, ὡς Φιλοσοφία, καὶ τὴν ἄγραν περίμενε· σὺ δέ, ὡς Πόσειδον ἀγρεῦ καὶ Ἀμφιτρίτη φίλη, πολλοὺς ἡμῦν ἀνάπεμπε τῶν ἰχθύων. ἀλλ' ὅρῳ τινα λάβρακα εὔμεγέθη, μᾶλλον δὲ χρύσοφρυν. 48
οὐκ, ἀλλὰ γαλεός ἐστιν. πρόσεισι γοῦν τῷ ἄγκιστρῳ κεχηνώσ. ὁσφρᾶται τοῦ χρυσίου πλησίον ἥδη ἐστίν. ἔψαυσεν· εἴληπται.
10 ἀνασπάσωμεν. καὶ σύ, ὡς "Ελεγχε, ἀνάσπα·" Ελεγχε, συνεπιλαβοῦ τῆς ὄρμιᾶς.

ΕΛΕΓΧΟΣ

Ἄνω ἐστί. φέρ' ἵδω τίς εἶ, ὡς βέλτιστε ἰχθύων; κύων οὗτός γε.
Ἡράκλεις τῶν ὁδόντων. τί τοῦτο, ὡς γενναιότατε; εἴληψαι
λιχνεύων περὶ τὰς πέτρας, ἔνθα λήσειν ἥλπισας ὑποδεδυκώς;
15 ἀλλὰ νῦν ἔσῃ φανερὸς ἅπασιν ἐκ τῶν βραγχίων ἀπηρτημένος.
ἔξέλωμεν τὸ ἄγκιστρον καὶ τὸ δέλεαρ. μὰ Δίου ἐπιειν. τουτὶ
κενόν σοι τὸ ἄγκιστρον. ἢ δ' ἵσχας ἥδη προσέσχηται καὶ τὸ
χρυσίον ἐν τῇ κοιλίᾳ.

ΠΑΡΡΗΣΙΑΔΗΣ

- 20 Ἐξεμεσάτω νὴ Δία, ὡς καὶ ἐπ' ἄλλους δελεάσωμεν. εὖ
ἔχει· τί φῆς, ὡς Διόγενες; οἰσθα τοῦτον ὅστις ἐστίν, ἢ προσήκει
τί σοι ἄνηρ;

ΔΙΟΓΕΝΗΣ

Οὐδαμῶς.